

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lások intézendők.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatoak
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl!
 Előfizetések elfogadhatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utodá[D]omján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindenzen helyeken előfizetések is elfogadhatnak.

Polgári olvasókörök.

Népkun alantas műveltségű zömének szellemi mozgatói: papok, tanítók, ügyvédek, tekintélyes iparosok, kereskedők stb. sokat fáradoztak, de majd annyiszor belebuktak nemes alkotásaik egynemelyikébe, de **egybe sem annyira**, mint az u. n. polgári olvasókörökébe.

Nem kell olyan nagyon mélybelátóknak, körültekintőeknek lennünk: kézzel foghatólag is tapasztalhatjuk, hogy „polgár atyánkfiai”-nak legnagyobb része nem az érteni, tanulni, tudni, erkölcsileg javulni s művelődni vágyásból iratkozik be valamely kör tagjává, hanem azért, hogy széle-hosszat dicsekedhessék, hogy ő körtag, s hogy a mi vele idág sohasem történt, a nagys. képviselő ur, a tek. ügyvéd ur, a főt. prépost ur, meg a tudom. én kicsoda-micsoda ur ő vele kezét fog.

Alsó néposztályunk öregjei oly közönyösek, jobban mondva csökönyösek minden ilyesféle dolog pártolásában, hogy csak a „szárnyára eresztett” fiatalság van utalva föntartani minden ilyenemű közművelődési intézményt.

Ákárhányszor hallhatjuk öregjeink, vagy éppen középidéjű férfaink szájából: „MenjeteK ti, ti fiatalabbak vagytok,” vagy pedig: „En bizony nem megyek gyermekek közé”. Képzeltető, milyen káros befolyással vannak az ilyen semmibevevések a törekvő fiatal nemzedék amugy is szalmalánggal égő lelkesülésére!

Az olvasókörök megalakításánál addig csak elég magas fokon áll a lelkesülés, míg csak az első negyedévi s nem az egész évi tagsági díjat kell egyszerre lefizetni. De mihelyt ez utóbbi történik, ha olvasókörök föntartása végett 2—3—4 forint erejéig kell a zsebbe nyulni: egyszerre fagypontra száll a lelkesülés hőmérője.

Muljék el az első negyed, tavaszodjék ki az idő, keljen csak a mezőn barázdát hasítani: felé se mennek az olvasókörök. Van is okuk; nem érnek rá. Igaz, hogy vasárnap ráérnének, de akkor meg mulatni kell menni; s ha mennének is: azért az egy-két napért meg kellene fizetni az első és második félévi tagsági díjat is. Így aztán, hogy kikerülhessék a fizetést, inkább nem mennek, vagy ha mennek is, akkor, mikor tudják, hogy nem lesz ott a tagsági díjat követelő pénztáros.

A Dunán túl (de meg talán egyebütt is) akárhány község van olyan, hol a „körtagok” csak holmi mulatság: táncz vagy társas-estélyek alkalmával keresik föl az olvasókörök helyiségeit s akkor is csak azért fizetik ki a tagsági díjat, hogy ne szégyenszemre bocsáttassanak be a nagyságos, tekintetes és nem tudom miféle urak közé.

A mi népkun — fájdalom — még nem ért meg annyira, hogy fölfogni tudná a polgári olvasókörök magaslatos célját s ennél fogva kora is arra erőltetni.

A népiskola s a közművelődés nemes célját helyes uton vezérlő erők működése erre is meghozza majd a szebb jövőt; csak egy kis türelemmel kell lenni.

Míg minden községben nem lesz részint önkéntes adakozásból, részint táncz és egyéb mulatságok könnyen gyűlt jövedelméből alapított és évenként egy többször gyarapított népkönyvtár, mely hetenkint egyszer-kétszer minden olvasni szerető polgárnak ingyen rendelkezésre áll: addig a polgári olvasókörök csak üres vagy hiányos szemű kalászkodnak bizonyulnak.

Különben nézetem szerint falun, földmívelő nép között nincs is szükség semmiféle olvasókörre; mert a mostani olvasókörök legnagyobb része kártya-, teke-, sör- és borház; olvasószobák pedig inkább csak a napi sajtó tárházául szolgálnak.

A ki teheti, járasson évenként ismeretterjesztő, a politikai életet híven visszatükröző, hazafiásan politizáló, izlést, erkölcsöt fejlesztő hirlapot. A ki pedig nem teheti: papjával, tanítójával, jegyzőjével meg tehetős polgártársával összefogva legyen azon, hogy népkönyvtár alakíttassék, mely valamelyik iskolában fölállítva hetenkint legalább egyszer gyakorolja a nemzeti művelődés egyik igen fontos tényét: az egészséges, hazafiás, nemzeti szellemben irt ismeretterjesztő és mulattató könyveknek olvasás céljából való ingyen kihordását.

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Pályázat.

Midőn ezelőtt három esztendővel megindítottam a „Kereseligi Híradót,” a helybeli polgári kaszinó és a „kereseliget-vidéki első méhézeti egyesület” azonnal megválasztották lapomat hivatalos közönytüké s attól fogva minden számban hoztam méhézeti cikkeket kaszinótagoktól s társadalmi problémák fejtegetését és betűrejevényeket a méhtevezésztők tollából.

Elvden volt honoráriumot nem fizetni, s így könnyedén megéltm; — szombat este (mert vasárnap jelent meg a lap) banarjában egy kis vezérezikket gabalyítottam össze közérdekű dolgokról, a milyen volt pl. „Kereseligi jelentősége a külföld előtt”; vagy a városi tanácsot szidtam hallatlan hanyagságáért az utzak közvézése terén, — a mi lapomnak kedvence és öröklött témája, — azután kivagdaltam a „Budapesti Hírlap”-ból a vastag betűs táviratokat, eléje irtam nagy hangon: „A kereseligi Híradó saját külön kiküldött tudósítójának eredeti távirata, a mi elég szépen hangzik, sok helyet foglal el s a mi fő, nagy respektust kölcsönöz az embernek, mert nem

mindenkinek vannak „saját külön”-jei Madridban, Chicagóban, Melbourneben és tudja Isten, hol nem. A tárczában egy tolláskodó fiatal zseni, valami adóhivatalbeli diurnista, a ki fölfelé fé-sült haja és nyakkendőtlen mivolta után batározottan költőnek tartotta magát, hétről hétre híven elmondta egy kereseligi fiatal varróleány-nak, hogy ő szép, hogy az ő szemei a kárbunkulskóval vetekednek ragyogásban s a kárbunkulus többnyire szégyenszemre vonulatna vissza a harezből, s hogy a fogsorai igazgyöngyként tündökölnek eperajkai közül. Azt sem felejtette el köztudomásra hozni, hogy szőke haja mint egy hullámzó erdő veri a vállát s hogy az ezüstszavú harang kismiska az ő hangjának csengése mellett — s végül finalának mindig odabigyesztette, hogy őt szereti, s kifejezte abbéli reményét, hogy eljö az idő, mikor ő is szeretni fogja őt. (Remélem, elég világosan fejeztem ki magamat.)

Szerencsére a varró leány nem adott hitelt szavainak (az ő szemei — kizárva minden ver-senyt a kárbunkulussal — egy fiatal levélhordó felé ragyogtak) s a szerelmi epedések fokozott szenvedélyességgel és fokozott terjedelemben gyarapították továbbra is a „Kereseligi Híradó” hasábjait.

Reszketve gondoltam arra a pillanatra, mikor poétám versei meghallgatásra lennek a lány-nál: mert ez a körülmény az adóhivatali csaló-gánynak teljes elnémulását jelentette volna; mikor jölokott az ember, ha mindjárt boldogsággal is, nem igen tud dudolni.

A lapnak többi helyét — néhány összeböngészett hazai s kikomponált helyi birkén kívül, melyeket saját külön tudósítóm által az anyag szaporításának céljából úgy szerkesztettem, hogy a másik számban mindjárt meg kelljen ezafolnunk őket — jóformán egészen a nyílter tölthötte be, mely rovatom az összes magyarországi hirlapokét föllmulta gazdagság és változatosság tekintetében.

S ez igen könnyen megmagyarázható a helyi viszonyokból.

Kereseligit, mint önök igen jól tudják, délre néző dombos vidéken fekszik.

A dombokon szőlő terem, melyből ősi, meg-rögzött szokás szerint bort szűrnek.

A bort bennszülött kereseligitiek szorgalmassan isszák, s a természet a borozókra Noé óta rendszeren kivetett fogyasztási adót rajtuk is behajtja, ingadozókká tévén lábukat, fejüket egyaránt.

HIREK.

— **(Dulánszky püspök)** slavoniai bérmautjáról, Zsínkó kanonok kíséretében, csütörtökön délután 6 órakor érkezett vissza Pécsre s harangok zúgása közt vonult rezidenciájába.

— **(A belügyminiszter fölhívása a tűzkárosultak javára.)** Szapári Gyula gróf belügyminiszter az ország összes törvényhatóságaihoz rendeletet intézett, hogy könyöradományokat gyűjtsenek. A rendelet így szól: „Gyakorlati a tűzek az ország különböző vidékein. A belügyminisztériumhoz ugyszólván mindennap érkeznek jelentések, hírt adva, hogy ma itt, tegnap amott pusztított a tűz. A sok közül fölémlitem Püspök-Hatvánt, Moórt, Mező-Livadiát, Andadot, Rozsnyót, Szent Hubertet, Tokajt és Kabát. Az elhagyvad házak romja felett segejt kérés szó hangzik: megsemmisült kazlak, élelmi szerek s bennégett borak vesztét panaszozóik a szegény károsultak és a könyv nemcsak az elvesztett javakért, hanem több helyütt a tűz áldozatává tett emberéletért is omlik. Ezen szerencsétlenségekkel szemben kötelességeink tartom hivatalos hatáskörömben minden lehető megtegnni arra nézve, hogy a szerencsétlenek sorsán lehetőleg enyhítsék. E kötelesség kértet arra is, hogy a törvényhatóságok könyöradományok gyűjtésére szólítsák föl. Teszem ezt annál is inkább, mivel ezen fölülzóták a károsult községek illető törvényhatóságainak keresen is alapul. Midőn tehát a törvényhatóságot a könyöradománygyűjtés azonnali megindítására jelen körirratommal utasítom, egyszersmind meg vagyok győződve, hogy ezen iratom már előre is a siker biztositókéval bír a részvét és felebaráti szeretet azon meleg érzelmében, mely az ország törvényhatóságait ily esetekben az intézkedésekben vezérelni szokta. A begyűlt adományok — annak fölémlítése mellett, hogy „az országos tűzkárosultak javára“, avagy bizonyos községek részére tetteitek — mihelyt 100 forint együtt van, rögtön fölküldendő hozzam. Vegt megjegyzem, hogy a nyugtázás a Budapesti Közlöny útján fog történni.

— **(Kossuth Luganóban.)** A Nép-zászlaja-nak írják Luganóból, hogy Kossuth mintegy tíz nap óta ott tartózkodik s a Hotel du Parc-ban vett magának szállást. Előbb a Belvedere di Lanzoban uyaralt, de Luganó szépségeitől elbajolva, oda költözött s hosszabb ideig ott is marad s nem megy át S. Genesióba, miként előbb tervezte. Kossuth idejének legnagyobb részét emlékiratai 4-ik kötetének megírásával tölti el. Alig tudták meg a luganóiak, hogy a legnagyobb magyar ott tar-

tózkodik, a luganói szabadelvűek egyesülte azonnal megbizta elnökét, Francesco Holtman és Natale Imperatori (egyike Garibaldi ezer hősnének) urakat, hogy siessenek Kossuthnál tisztelegni. A küldöttség mult szerdán volt Kossuthnál s mint a Gazettea Ticinere írja, a kormányzó a legnagyobb szívesseggel fogadta őket, egy óráig beszélgetett velük magyarországi s tancinói dolgokról, miközben kávéval s szivarokkal kínálta meg vendégeit. Hogy Kossuthra mily kedves volt e látogatás, bizonyítja a következő eset: Holtman és Imperatori urak a luganói munkások nevében egy magyar színekből összeállított virágcsokrot adták át, melyet nagy széles vörös szalag tartott össze a következő fölirattal: „A luganói szabadelvűek, a nagy hazafi Kossuthnak.“ E szalagot Kossuth másnap G. Basso-Arnoux orvos által visszaküldötte Imperatori urnak, kérve őt, nyomassák rá még a dátumot is: 28. augusztus 1890; mert azt, mint luganói tartózkodásának kedves emlékét, meg akarja örízni. A luganói lapok nagy izselettel írják Kossuth ott-tartózkodásáról s a Gazettea Ticinere így végzi cikkeit: „A nagy száműzöttnek hosszú életét kívánunk, hogy viszontláthassa hazáját, szabadnak s függetlennek.“

— **(Diákok hete.)** A beiratások e héten az összes iskolákban befejeztettek s legtöbb helyen az előadások is megkezdődtek. Ezzel aztán ismét megélelt a két hó alatt kissé megcsappant városi élet; különösen élénk járás-keles volt a hét elején, a mikor a vidék állított be szokatlan nagy számmal. A középiskolák valóságos ostrom alatt állottak, az intézetek igazgatóságai szazavalt utasították vissza a tudományt szomjázó (?) ifjakat, kiket megcsalhatottak szülei bosszankodva vittek ismét baza vagy más városok középiskoláiba szerencsét próbálni. A főgimnázium — miután itt párhuzamos osztályok nincsenek — a tavalyi létszám csak 3 tanulóval lephette túl s fölött 381 növendéket, a főrealskola párhuzamos alsó osztályai szintén túl vannak tömve s a létszám ujra fölemelkedett oda, a hol evvelkel ezélt virágzása teljében volt. Ez intézebe 405 tanuló vettek föl. Az innét kizsorzott ifjak közül sokan a Porges-féle kereskedelmi iskolához mentek át, a hol az idén a tavalyi létszám 20-szal szaporodott s mi jellemző adat arra, hogy mennyi tudományos pályára lépni szándékozó ifjú kereste föl az idén városunkat. A

népiskolák is sok iskolakételes gyermeket vettek föl s a belvárosi leányiskolát, melytől tavaly még idegenkedtek a szülők, az idén már nagyobb számmal keresték föl; a beírottak száma itt megközelíti a 80-at.

— **(Az iparos-tanonczok beirataása)** az iparisikolai bizottság hirdetménye szerint szeptember hó 7. és 14. napján d. e. 9—12, d. u. 2—4 óráig a belvárosi népiskolában és a kir. főrealskolában fog eszközöztetni. — A kereskedő tanonczok fölvétele szeptember 14-én szintén a kir. főrealskolában történik meg. A rendes előadás a népiskolában szeptember hó 14. én délután 2 órakor veszi kezdetét, a mikor is minden tanoncz megjelenjen tartózik. Az építő-iparos tanulók (kömlives, acs, cserépes, kőfaragó, szobafestő, mazoló) ugyancsak főt kitett napokon kötelesek beiratkozni, a mikor is a téli tanfolyam kezdetének ideje ki fog hirdettetni. Az iparos tanulók beirataási díja évi 2 frt, az építő iparos tanonczoké 4 frt, a kereskedő tanonczok tanpénze pedig havi 1 frt 50 kr., mely a beiratásnál azonnal, illetve havonként előre lefizetendő. Az érdekelte gazdák a beiratás a főtli határnapig okvetetlen eszközöztessék, minthogy a kitett határnap után az addig be nem írottak nevesora az iparhatósággal közöltetni fog. Az ezen mulasztásból eredő bírságok fölújdonitak azután önmaguknak. Az iparos-tanonczokat tartók tájékoztatása végett ide írtatjuk az 1884. évi XVII. t. cz. illető szakaszait: 62. §. Az iparos köteles a) időt engedni és fölügyelni arra, hogy a tanoncz vallása ünneppnapján az isteni tiszteletet látogassa; b) tanonczát az iskolába járásra, ott, a hol tanoncz-iskola van, a tanoncz iskolába járásra szorítani; c) a szülőket, illetőleg gyamot es ha meg iskolakételes, a tanonczt is a tanoncz megbetegedéséről s egyéb őket érdeklő fontosabb esetekről értesíteni. 82. §. A tanoncz mindaddig, míg tanideje az iparosul tart, köteles ily iskolába járni. 157. §. a) pontja 20 frttól 200 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő: a) a ki ezen törvénynek a segédek, tanonczok és gyári munkások fölvetélt, alkalmazását és a velők való banásmódot szabályozó rendeleteit átághja, vagy a segédszemélyzet iskolai oktatására vonatkozó kötelességeit nem teljesíti. 160. §. A 157. §. a) pontjában említett kiágások súlyosabb vagy ismételt eseteiben az iparos tanoncztartási, a gyáros pedig munkások alkalmazásának jogát iparhatóságilag egy évre megfosztható. A beirataási, illetőleg tandíjra nézve Pécs szab. kir. város tanácsa 1889. évi 7579. sz. a. határozatával kimondotta, miszerint azt a gazda köteles fizetni és attól szedendő is be; jogában állván a gazdának, a tanoncz szüleit a tanoncz-szerződésben a részükre való megterítésre kötelezni.

— **(A hadgyakorlatok áldozata.)** Említettük multkor számunkban, hogy a 44-es gy-ezred egyik közbiteze a Málomnál tartott

A többi magától értetődik: az illuminált hősök összekoczkodnak; előbb testileg, aztán szellemileg; készült véres, öldöklő parbai és nascitur — egy nyiltteri közlelyem, a melyben X. figyelmeztet mindenkit arra, hogy milyen gyáva kutya Y. Erre Y. aztán visszanyiltterez s öszintén megvallja, hogy X. nézetei téves információion alapulnak, a mennyiben saját szerény meggyőződése szerint X. a kutya (a gyáva epitheton mellé még — előre meg nem határozható sorrendben — alaváló, jellemtelen, pimasz jelzők is járulnak, hogy annál fölfoghatóbbá tegyek X.-nek mivoltát.)

A dolog komolylyá kezd valni, X. és Y. is segédek keres, a kik az ellenfelet újból fölzlóltítják lovagias elégtétel adásra a nyiltterben, a mit az ugyanott megad; aztán alkalmasság tárgyalhatás végett kimennek egyik szekundans szőlejébe, a hol az ötödik pohárnál X. és Y. öszszölelkeznek, megcsókolják egymást, s a hatodiknál már az asztalt döngötte ökleikkel kijelentik, hogy huzefut volt, marad is, a ki a másikat csak egy ujjal is bántani akarja, s különösen beismerik, hogy X. Y.-nal, Y. pedig X.-nél fidelisebb, becületesebb fickót nem látott, mióta a világ világ

A legközelebbi számban egy közös nyilat-

kozat jelenik meg, a melyben X. és Y. is, sőt a szekundansok is kijelentik, hogy „reszünkről az ügyet befojezotnek tekintjük.“

Ilyenformán szépen virágzott az en laposkám mindmaig, s már-már azt hittem, hogy nyugodt öregséget biztosít számomra, mikor most egyszerre mindenféle elemi csapás tökre tette existenciámat.

Ezt akarom én itt elpanaszolni

Annyit még csak könnyen el tudnak viselni, hogy a plébanos, a kinek a „Budapesti Hirlap“ példányából szoktam összeállítani a táviratokat, meghalt, s utódja csak a „Magyar Állam“ ot járhatja: egyszerűen klerikális lappa alakultam át s ezután legnagyobb részt római és esztergomi stürgönyökkel töltöt a lapot; — de az már csakugyan leverő, hogy a városi tanács egész hosszában kiközvetette Kereselgetet, s így engem megfosztott vezérezik-tárgyamtól. Szívesen korholnám a világítás terén kifejtett hanyagságáért, de ebbeli törekvésemnek szükkebben elejét vette már három évvel ezélt, a mikor elrendelte az utczák világítását.

Főpartolóm, a „kereselget-videki első mé házeti egyesület“ megbukott, a polgári kaszinó

pedig beleolvadt a csizmadia csehbe, melynek hivatalos közlönyre annyival inkább sincs szükség, mert tagjainak jó része hadi labon áll a betűkkel.

Az adóhivatali diurnistát valóságos irnokká mozdították elő, s annak első dolga volt megkérni a kegyetlen varróleány kezét — próbában, s az a szerencsétlen odaigerte magát. Váltig iparkodtam én kétségbeesésemben összeveszteni őket, hogy újra töltőgessék hasábjaimat azok a szomorúan epedő versek; váltig mondtam a lány-nak, hogy irnokja rézeges, s ő neki, hogy a menyasszonya kaczer: a változhatatlant nem masíthatam meg. Ők egymáséi lettek, s az irnok kedvese indítványára ünnepélyesen megfogadta, hogy soha többet nem ír verset.

Csak a nyilatkozatokban biztam már s erősen igyekeztem nyiltteri hangulatot kelteni föl a kereselgetiekben; de ez is dugába dőlt.

A szőlőhegyeket elpusztította a fillokszera, s az üres présházakban senkinek sincs kedve provokálni a másikat csak azért, hogy az újságban legközelebb gyavaságának fokáról tett észleletek olvashasson. Egyetlen tetlegesség fordult elő mostanában (két ablakos tót verekedett össze azon, hogy melyik kupja meg reparálni

hadgyakorlat alkalmával jobb fősókarján megöltte magát. E lövés által okozott seb végetesnek bizonyult, a mennyiben az illető hétfőn este 6 órakor belehalt.

(Katonáink Budapesten.) Az 52. gyalogezred három zászlóalja kedden reggel 2 óra 14 perckor indult el Pécsről. A 62 vagonból álló vonat, melyet egyetlen mozdony vont, oly lassu döcögéssel ment, hogy csak kedden délután 4 órakor értek a régi losonci pályaudvarba. A kiszállás után maga Relkovicz ezredes gyalog vezette a három zászlóaljat a városba, mi közben a zenekar a Hunyadi és Rakóczy-indulókat fujta. Az ezred első és 4-ik zászlóalja a Valero-kaszárnyában, a 2-ik zászlóaljat pedig az „Új épület”-ben szállásolták el; a tisztek szállodákban kaptak lakást. — A 44-ik gyalogezrednek Pécsétt gyakorló zászlóalja szerdán d. e. 11 órakor indult el Pécsről s esti 7 órakor ért a magyar államvasutak központi személy-pályaudvarába. Ez alkalomra az ezrednek Budapesten állomásozó tisztejei teljes parádéban vonultak ki az állomáshoz Baranyai ezredes vezetése alatt. A 44-ik ezred zenekara a vonat érkezésekor a „Baranyai-induló”-t játszta s a katonaaság „Hurra!” és „Éljen!” kiáltásokkal szállott ki az adott jelre a vagonokból. A tisztek Trappel alezredessel élőkön s a fővárosi bajtársak közlésében üdvözölték egymást, mire a legénység rendkebe sorakozva vonult a városba.

(Ruttkayné Kossuth Lujza) kedden este érkezett vissza a fővárosba. Vele volt Irányi Dániel is. Kossuth nővére négy napig maradt Budapesten Ambrozovics Béla miniszteri tanácsos családja körében; ma szombaton Nyitra utazik, a hol Polónyi Géza országos képviselő vendége lesz. Nyitráról pedig Pozsonyba megy meglátogatni Meszlényi Gyula ezredes családját. Pozsony lesz az ünneplő hölgy magyarországi útjának utolsó állomása, innen hazatér Turinba fivéréhez Kossuth Lajoshoz.

(Öngyilkosság.) Szerdán reggel a Nyil-utczában lakó Halina Vincze nevezetű 68 éves szabómester revolverrel agyonlőtte magát. E szerencsétlen embert gyógyíthatatlan szivbaj tűdözte a halálba; gyakorta voltak erős szívgyöcsösei, a melyek által előidézett tájédmak őt ilyenkor félig örlötté tették. Ilyen állapotban jöhetett az öngyilkosság gondolatára is; előbb egy késsel torkát akarta fölmetszeni s avval a gégtől egész a lapoczkáig terjedő mintegy centiméternyi mély vágást tett, majd a revolvert dugta szájába s azt ott elslőtötte. A lövés, melynek ereje jókora darabokat szört szét testéből a szoba minden részébe, rögtöni halált okozott. Az elhunyt nős volt, de gyermekei nem voltak.

(A főreáliskola zenés miséje.)

A helybeli kir. főreáliskola ünnepélyes „Veni Sancte”-ja holnap — vasárnap — reggel 7 óra-

azokat az ablakokat, a miket előtte való éjjel közös akarattal esptak be), de az sem jutott a nyíltérig.

Igy főnkretéve szellemileg, anyagilag, kénytelen vagyok pályázatot hirdetni a következő kérdésekre:

I. Hogyan támasztható föl az elhunyt „kereseliget-videki első méhészeti egyesület”?

II. Micsoda hibát lehetne találni a városi tanács működésében? A hiba terjedelme lehet 20—30 vezérezikényi.

III. Milyen önképzőkörök dalnok — esetleg más reményteljes ifju lantos — vállalkoznék reménytelenül szeretni egy kereseligeti varróleányt, s keservelem megrímelve lapomnak beküldeni? A szerelem csak tiszteltteljes távolból történhetik, mert különben oda jutunk, a hova a diurnista: a sok boldogságtól bereked a csalogány.

IV. Miféle úton-módon lehetne a megbűszodott poigárokat leghathatósabbán összevesztetni s ismét a nyíltér felé fordítani?

Szíves ajánlatokat örömmel vesz s a legjobbat a „Kereseligeti Híradó” egy évfolyamával jutalmazza

Indigópinty.

kor az irgalmasrendiek templomában fog megtartani, mely alkalommal Hoffer K. karnagy vezetésé alatt a helybeli székesegyház ének-és zenekara stöbb műkedvelő közreműködésével Seyler F. C. dur ünnepi miséje két betéttel Rotter L. és Wachauer K.-tól került előadásra.

(Kinevezés.) A pécsi kir. törvény-szék elnöke Maurer Frigyes díjtalan joggyakorokort díjaz joggyakorokká nevezte ki a vezetésé alatt álló kir. törvényszékhez.

(Ellenőrzési szemlék a pécsi járásban.) A pécsi járásra nevezte a katonai ellenőrzési szemlék a honvédségül október 4-én és 5-én tartatnak meg, a mikor azok tartoznak megjelenni, a kik ez évben semmimélt bebhivat — akár fegyvergyakorlatra, akár nagygyakorlatra — nem kaptak; a közös hadseregeliekkel pedig október 6. án, 7-én és 8-án tartatnak meg, melyekre azok kötelesek megjelenni, a kik ez idén fegyvergyakorlaton nem voltak.

(Szerencsétlenség a kir. tábla épületénél.) Ugy látszik a nagyobb építkezések nem eshetnek meg a nélkül, hogy egyik-másik vigyázatlanabb munkás meg ne próbálna a magasból való ugrást — persze önkénytelenül. Az épülő királyi tábla sem maradhatott ment az ilyen eseménytől. Szerdán este 7 óra után egy fiatal gyermek, ki a téglá-és malterhordás körül volt alkalmazva, lecsuszott a másodemeleti állványról s leest az alatta tárogató soneteraiba. Bár ütökben állat egy kiálló gerendába is beütközött, semmi komolyabb baja nem történt.

(Hercegek vadászata Baranyában.) Nassaui Adolf herceg csütörtökön Belyére érkezett, a hol Albrecht főherceg erdejében szarvasokra fog vadászni s itt bevarja Frigyes főherceget, a ki e hó második felében szintén lerándul szarvas-vadászatra.

(Kanári madárra vadászó hordár.) Valamelyik madárkedvelőnek kiszabadult csütörtökön a kanárija s a Majláth-tér egyik bűzétőjén élvezte szabadságát. Akadt egy vállalkozó hordár, ki hajlandó volt innét a szökevényt kalitkájába visszaszállítani, azonban, úgy látszik, a bűzétőben való járásban nem volt eléggé gyakorolt s a magasból nemsokára visszakerült a földre — meglehetősen összetörtött állapotban.

(A központi fészolabíróseg új helyisége.) A pécsi központi járás fészolabírói hivatala pénteken foglalta el új hivatalos helyiségét a megyei székházban, a hol a szármevőségé eddigi hivatalosbait jelölték ki e célra. A fészolabíróseg itt az előbbinél valamivel tágabb helyiséget kapott, mely három szobából áll: egy a főbíró, egy a szolabíró és egy a hivatalsemélyzet számára.

(Vigyzás, ha jön a vonat!) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a jelzoharanggal ellátott vonósorompónak, valamint helyi erdekű és mellékvasutakon a „Vigyzás, ha jön a vonat” szövegű intótáblákkal ellátott vasúti út-átjáróknál a közönség részéről követendő eljárás tárgyában a következő rendeletet bocsátotta ki: 1. §. Jelzoharanggal ellátott vasúti vonósorompónál a jelzoharanggal megszólalásakor a sorompók előtt kell megállani, a sorompókon belül levőknek pedig a pályatestet mielőbb el kell hagyniok. 2. §. „Vigyzás, ha jön a vonat” szövegű intótáblákkal ellátott vasúti útjáróknál az átjárás a vonat közeledése esetében szigoruan tiltatik. 3. §. Az 1. 2. alatt foglalt határozományok elleni kihágás a főnálló törvények értelmében büntetetik. 4. §. Jelen rendelet a közzététel napján lép hatályba.

(Nagy vizáradások.) Nem sokkal ezelőtt még a nagy forráság ellen volt a panasz, mely mindenütt kiszárita a vizeket, most meg már egyes folyók oly nagy adagokat kapnak a felhőszakadások alakjában ezen folyadékból, hogy mindentönnen vizáradásokat jelentenek. A Dunán annyira megdagadt Bajorszagból jövő mellékfolyóitól, hogy több helyen kiesapott medréből — így a többi között Linca városnak egy részét is elöntötte — és vizmagassága Budapestenél valamint Mohácsnál s jelentékenyen emelkedik Csehország fővárosát Prágát pedig a kiáradt

Moldva folyó majdnem teljesen elöntötte és ott mérhetetlen pusztításokat viz végbe. A viznek ereje az ósrégi Károlyhidat is ledöntötte, maga alá temetve a vizen uszáló nagymennyiségű tárgyakat, miket a házakból kispórt.

(Az 1891. évi költésgetés.) A Pol. Corr. jelteti Budapestről: A legutolsó két minisztertanács az 1891. évi költésgetését véglegesen megállapította. A költésgetés egyensúlyi megóvatott, daczára annak, hogy nagyobb összegek vannak előirányozva kulturális, igazságügyi, kereskedelmi és vasuti befektetések címén, mint az 1890. évi költésgetésben és daczára annak, hogy az államjóságok eladásá címén sokkal kisebb bevételek iránvzatotit elő. A mérlegnek milliókra menő javaulása a bevételeknek állandó és lényeges fokozásával éretett el. A folyó évben az egyenes adók kedvezően folytak be, a bátramadás az előző évhez képest csak 100.000 forint. A fogvzatsai adók címén a bevételek többlet néhány millióra rug. Az állami pénztárak készlete oly gazdag, hogy a kormány rövid idő alatt 16 millió forinttal segíthette a pénzpáczot, a mi által a kamattal emelkedését jelentékenyen elmentölyozta.

(Tüzek Eszéken.) Slavonia ósrégi székhelyét, Eszék városát sem kerülte ki a mostanában majd mindenütt fölléplő tüzveszedelem. A napokban egy odaváló kereskedőnek háza és üzlete égett le, mintegy 10.000 frtnyi kárt okozva gazdájának. Szerdán pedig egy pyrotechnikus műhelye és a mellette levő rakthelyiségek gyulladt meg, mely a chemikus kisfiának halálát is okozta. E szerencsétlenség robbanás következtében állott be, midőn a pyrotechnikus egy szállításra szánt nagy ládat — telve rakétákkal s egyéb tűzszerzőmókkal — akart leszögezni. Az elhibázott ütés következtében beállott robbanás a gyermeket a szó szoros értelmében szétszaggatta, míg atyja szintén súlyos sérüléseket szenvedett.

(Képviseleti beszámoló.) Dr. Czire Akos a hegyháti járás országv. képviselője hétfőn h. ó 8-án tartja Sásdon képviseleti beszámolóját.

(A szigorú Baross.) A barcs-szobbi vasút valószíntleg e hó 10-én nyílik meg. A pálya teljesen elkészült és csakis Baross miniszternek a megnyitásra vonatkozó rendeletére van szükség, hogy az üzem megkezdődjék. Erdekes, hogy Baross miniszter a vállalatot 3000 frrtal megbírságotla, mert a még meg nem nyílt pályán a múlt hónapban megengedte Talián Béla somogyi főispánnak, hogy kísérletével egy kavics-hordó kocsin Barcsra utazzék.

(Hajójaratok.) Az első cs. kir. szabad. Dunagőzhajózási-társaság forgalmi igazgatósága a következő hirdetményt teszi közzé: A naponkinti postahajó-járatok Budapest és Zimony Belgrád között a völgymentben október 8-án a hegymenetben 10 étől fogva megszűnnek s azontúl csak a keddi, csütörtöki és szombati postahajójaratok maradnak fön Budapest-Orsva és Galacz közti még pedig a nyári menetrendhez képest. Indulás Budapestről kedden, csütörtökön és szombaton este 11 órakor, Thurn-Szervinből pénteken, vasárnapon és kedden 5 órakor reggel. Az október 8-án (szerdán) Budapestről föllel menő postahajó Zimonyból 10-én a régi menetrend szerint tér vissza.

(Könyöradamányok szerkesztésünk útján.) A nyomorban levő özvegy Fábiana né segítyezésére folytatólag adakoztak szerkesztőségünknek: Talassy Gyuláné 1 frtot, Nincsiés Rózsa póstamesterné Izsépen 1 frtot, Gyulassy Józsefné (Kapuvár, Sopronmegye) 1 forintot.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Jegyzéke

a pécsi kir. törvényszék mint bűntető bíróságnál 1890. évi szeptember hó 10-étől 13-ig nyilvánosan megtartandó végtárgyalásoknak.

Szeptember 10.

Kis Ferencz ellen becsült sértés miatt.

Buxbaum Áron ellen megvesztegetés miatt.

Jónás János ellen lopás miatt.

Szeptember 12.

Szajcsok Antal ellen lopás miatt.

Horváth Mihály és társai ellen lopás miatt.

Szeptember 13.

Ács Dávid ellen okmány-hamisítás miatt.

Varga Pál ellen szándékos emberölés miatt.

CSARNOK.

A legsötétebb Egerben.

Írta: Dr. Muki.

A dalármikák megvetése, megítélése és gyászos visszavonulása.

Egyetlen jogosított kiadás.

Vége.

Lefogyott az utolsó nóta is a hangverseny műsoráról s mi a közönségünkkel verseutyt futottunk a „Korona“ kertjébe valami más, realisabb program után nézni. Itt aztán megfordult a sors szélkakasa. Az előbb a szinkóben a közönség lakmározott a szellemi eledelen s mi zengtünk éhesen: most meg a közönség zengett éhesen s mi lakmározunk — az igaz, hogy a szellemmel valamivel foghatóbb csirkecsontokon, a mikről a szomszédunk ha ugyan még le nem kanalazta a húst.

Bizony a három—négyezerre menő közönség éhezve ült ott a terített asztaloknál, némelyik hajnalig is s boldog volt, a ki hosszas szerelmi vallomás után egy darab kenyert kapott kitaró hüségé jelül az állhatatos pinczertől. Broncs mama tudni illik nem számított ennyire vendégre s nekünk is nagy sokára tudott előteremteni annyit, a mennyi túl vendégszerető házi gazdáink folytonos lakomáztatása folytán kitárgult gyomruknak valamennyire elegendő volt. Sőt Aidinger, az elnök, a ki ép ez nap délután érkezett meg utánunk, hogy a hangversenyen jelen lehessen, hősi önmegtadadásra szánta el magát. Ő, a különben nagy-vő, a kinek láttára kozári birtokának csirkéi récéi és ludjai halálra sápadtan szoktak menekülni szem nem látta zúgokba, bokrok közé s ki a szabad rétre, — ő alig evett meg egy csirke-csombot, csakohy az ő éhes mívései betöm-hessék a szájukat; pedig váltig rakosgatták tányérjára Koháricsné meg Kissné a szebbnél szebb falatot.

De hiszen az éhes ember hamar megtelik; az első fogás után már nekünk se kellett több, — tele voltunk amúgy is lelkesedéssel s azzal nem tudott konkurálni Broncs mama főzte. Nekünk legalább is ambroszia kellett volna erre az estére, a nectar úgyszólván meg volt hozzá: Eger vörös bora.

Míg a fiatalság tűzbe ment s az egri legszebbeket forgatta a csárdásban, addig mi párttalalekosok azon tanakodtunk, hogy mikor indulunk hazafelé Pécsnek. Késétség állapotunkból kimentett egy harsány hang, a mely mint a kommandó, olyan röviden és kerekén invitált meg bennünket másnap — hétfő — délutánra a tűzoltó őrtanyához. — A tűzoltó-ő-parancsnok volt. S a mit ő mond, az parancs. Még Aidingernek is az volt s ő most már egyszerűen kiadta a saját alázatos alparancsát nekünk, hogy még hétfőn itt tessék maradni, mert ő is marad, a mi pedig nagy szó!

Ennélfogva hétfőnek reggelén — egyszerűen hogy az előző csaták fáradsalmain enyhítsünk, másrészt, hogy a még előttünk álló útközethez új erőt merítsünk — néhányan az érseki fűrdőbe mentünk. Ebben a fűrdőben valamikor török bégek és effendik áztatgatták kőszéves tagjainkat s az egriek — talán a történeti emléket iránt való kegyelethől — nem változtattak rajta semmit. A kabinok, a tuss, a fűrdő-eszékjé, még a jegyszedő mámi is — mind-mind abból az időből való, a mikor még nem plakátokon, hanem a város közepén most már

romjaiban álló minaret tetejéről adaték vala tudtára az igaz hívőknek, hogy a fűrdő megnyitatódék.

A fűrdő nymphája, a jegyszedő-mámi vég-hetetlen bájjal gyömszölt négyünket egy kabinba, a mire a megszülött egriek ámulva szaladtak össze s reszketve resbegtétek, hogy mi milyen kegyet élvezünk most; mert őket nyolczával szokták összeházasítani és szétosztani a tíz darab kabinban. A törökmaradék delhölgy még egyébbel is ki akarta mutatni, hogy tisztelben tartja a gyaurok vendégjogát. Derékfűzöt nem tűrő oldaláról lekapcsolt egy kulcsot, minek láttára karikára nyílt a benszülötték szeme s azzal a kulcsal egy — állítólag leg-titkosabb — főköt nyitott ki, a honnan különböző, hajdan rikitó, most azonban már némán fakó színtű ruha darabot vett elő s azokat szétosztotta köztünk. Ezek a fűrdő muzeum-darabjai, ezekben benszülött nem fészkelget, csak idegenek.

Nekem valami janicsárnak a bugyogójából jutott egy darab, a miből a jól megérdemelt nyugalomba helyeztet egykori háremhölgy füge-falevelet készített fűrdő gyaurok számára.

Hanem a fűrdő pompás volt; a vize már nem bir történelmi jelentőséggel, mert az mindig frissen, kristály tisztán bugyog föl szemünk láttára az egész közös-úszoda sziklapadozatának keskeny hasadékain keresztül. A víz egészen langyos, állandóan 25—26 fok s télen — mint mondják — gözölög s valóságos párafelhő emelkedik folytonosan a fűrdő fölött.

Egy órai fűrdés után kieviczéltünk a langyos vízből. A szárazföldi nymphanak a tenyerébe csuszattam egy négykrajczárosat, a mit ő keleti egykedvűséggel csuszattat a zsebébe.

Innen az érseki főtemplomba mentünk. Ez a város közepén egy magoslaton épült, szemben a Lyceummal, kolosszális méretekből, nemes egyszerűségben. Széles lépcsősor vezet föl az inopzans dómhoz, melyet ez a temérdek lépcső még magasabbok mutat. Alulról, a Lyceumtól nézve, az emberek hangyakká törpülnek a főbejárat óriás oszloparsorokában. A belseje egyszerűségben és imponáló nagyságban méltó a külsőjéhez. Megosztatlan sík fekvésű hajója és szentélye egybefolyva majdnem beláthatatlan hosszúvá nyújtja a templomot, mely pedig nem hosszabb, mint a mi ketté osztott bazilikánk. Két hatalmas kettős oszlopsor tartja a széles főhajó fedelzetet. Kapujára csak egy van; oltárképei nagyobbrészt hiruves festők művei.

A szentély alatt balra, a mellékhajóban mutogatott az én szolgabíró ciceroném egy oltárt, melynek csipketakaróját fölemelve, tveg alá zárt csontvázat láttunk aranynyal szőtt selyembe öltöztetve.

— Ez szent Imre herceg csontváza. — Magyarazza nekem a szolgabíró.

Ránéztek mereven, hogy komolyan mondja-e vagy lóvá akar tenni; de ő újra erősíti, hogy az szt. Imre herceg csontváza.

— Te pajás — mondom neki — hát nemcsak a városi port, hanem szent Imre porrait is elhozattatok a mi kedvünkért, hogy egészen otthon legyünk?

Most meg a szolgabíró nézett rám.

— No mert — folytatom — szent Imre herceg csontjai a mi főtemplomunk Imre kápolnajának az oltárán vannak elhelyezve örök időkre.

Nem akarta elhinni az én szolgabíróm, én meg nem engedtem a csontjainkat Egernek s addig ragódtunk a szent Imre csontjain, a mig megegyeztünk szép bekeségesen, hogy hát ez, a mi itt Egerben van, ez idősebb korából való lesz — a pécsi — Isten neki! legyen hat az

a fiatal korából. Ebbe szívesen bele is egyeztem, hallgatagon kijátszván az én szolgabírómat, mivelhogy ezzel a megjegyzéssel csakugyan nekünk jutott az igazi szent Imre herceg, a ki tudvalevőleg nagyon is fiatal korában halálozott meg s így az én szolgabíróm csak hadd örizzék annak az öreg szent Imrének a szette földi maradványait.

Délután Szele Gábor püspök, kinél Hoffer és Czury papa százaiva voltak, megkérte a dalárdát, hogy a káptalan előtt énekeljen. A dalárda készséggel sietett a püspökhöz, kinek díszteremben adott elő néhány dalt a káptalan több kiváló tagja előtt.

Azért beszéltek a dalárdáról így harmadik személyben, mert én nem énekeltem velük; akkora már az én hangomat elvesztettem valahol Tarkányban. Ez a Tarkány csinos kiránduló hely, a hol a hegyoldalba regényes fekvésű sziklából kristály víz bugyyan elő. Én ittam e vízből — ez volt a hatalom! A jéghegy víz ketté metszette a gégem szálait s betfőn délután már csak suitgói tudtam.

A káptalan tagjairól szólva, a könyökömön lyukad ki, ha el nem mondom, hogy mennyire megleptek engem az egri klerus minden rangu és rendű tagjai. Kezdem a káptalanon, a mely híres arról, hogy nem mamelus, hanem telivér ellenzéki. Ők buktatták meg a kormányparti jelöltet, Szederkényi függetlenségi párti képviselőjelt mellett szavazván, ugyanazon Szederkényi mellett, a ki a mi fogadtatásunkra alakult nagy bizottság buzgó elnöke volt. Emellett pártolói ők az irodalomnak és szépművészeteknek s ebben valódi liberális gondolkodást áruknak el. Nem zárkoznak el semmi közszereplés elől, erősen érdeklődnek minden legkisebb esemény iránt, szívesen támogatnak minden szép ügyet. Mikor a pécsi dalárda egri utjának híre szárnyra kelt, a püspöktől kezdve majd minden kanonok följajlanotta lakásának egy részét szállásul; Szele püspök két vendéget fogadott házába s a többi kanonokok is egyet-kettőt magukhoz kértek. A kinek nem jöttek meg a kijelölt vendégei, az sopánkodott, panaszkodott s majd hogy erőszakkal nem vett magához egy dalárdistát.

Szóval a sajátságos egri szívélyesség, melylyel a polgárok közt találkoztunk, megvan a papságnál is; az a szívélyesség, mely nem ismer rideg tavoltartást, elkülönítést, melyben több van a polgárból, mint a főpapból; — a kedélyes, barátságos és nem főhőjéző. — Az alsó papság, melyet még az állással járó méltóság sem feszélyez, mint a káptalan tagjait, az meg éppen valóságos polgár számba megy Egerben, a hol minden ház kapuja nyitva áll a klerus tagjai előtt s minden társaság nagyon megbecsüli őket; mert nem alszenteskédők, hanem ügyes társalgók, jóra való szabad gondolkozású civisek, a kinek nem derogal a polgárokkal akármelyik vendéglőbe eljárogatni egy pohár sörré s viszont a kik föl sem tűnnek a vendéglők terített asztalainál a sörső krigli vagy boros pohár mellett. Ott nem ismerik azt a visszatetszést, a mivel a mi papjaink kénytelenek találkozni, ha valamely családhoz vagy éppen nyilvános vendéglőbe eljárnak.

Szereti őket mindenki, jóbarátjának tartja őket mindenki s ők igyekeznek is e barátságot polgári értelemben, fölvilágosodott ember kedélyvel istápolni.

A papjai mellett Egernek még egy specialitása van: a tűzoltó. A tűzoltó-testület a város intelligenciájának és közpolgárságának személyné, bevezett egylete, mely valóban meg is érdemli azt a nagy, mondhatnám pártatlan fölkarolást, melyben Eger városra részesíti.

Kitűnően fegyelmezett, jól fölszerelt hatalmas csapat ez, melynek külön telke van lakotanyával, hatalmas szertárakkal, istállóval; ezen kívül szép kert is tartozik a tulajdonhoz, mely egyleti mulatságokra fődött nyári helyiséggel és kettős fődött kuglizóval van ellátva.

Az egylet tagjai a legintelligensebb fiatal emberek; főparancsnok a derék Pásztor Bertalan dr., a ki egy generális büszkeségével osztogatja kurta parancsait.

Ezek a jovialis fiúk vendégeltek meg bennünket bucsuztatól olyan sikertűlt — maguk főzte, vacsorálat, melyet ők maguk szolgálták föl olyan barátságos előzékenységgel, hogy erre már nem volt más tenni valónk, mint elolvadni, a keblükre borolni s akár soha sem kívánczolni el azokról a nemesen dobogó, baráti érzelmektől lángoló, magyar testvéri keblekről.

Itt nyilatkozott meg aztán a legfényesebben, a maga legnagyobb tisztaságában mind a két részről a daltestvéri szeretet; itt szerette meg igazán a pécsi dalárda az egri dalárdát, mely nagyobbára ép a tüzoltótestület tagjaiból is áll; itt ölette igazán a keblére Eger Pécsét s Pécs Egert; itt köttetett meg hosszú, nagyon hosszú időkre az a fölbonthatatlan, önzéstől ment, baráti kötelék, vagy Jilly szavaival élve: az a szent házasság a „Pécsi Dalárda” és az „Egri Dalkör” között, melynek a dalmvészet terén is áldásos gyümölcsei lesznek a jövőben s a melyet például kellene vennök az ország összes daleyösületeinek.

Végül itt — rekedtem én be a legteljesebben s velem együtt mindkét dalárda fele.

A ki csak mit tudott, azt elprodukálta s a roppant nagy számú díszes közönség mulattatására. Hegedüs dudált, a dalárda morgott hozzá, az egri „fókántor” élkes palócznótákat kántált, a tüzoltóbanda: egy nagy dob, két réztányér és egy kis dob, meg a barnaképtű cigánybanda — indulókat játszott — — — csak én, én nem tudtam semmit előszedni az én repertoáromból, mert a torkom — a fűzes-abouyegri masina sorsára jutott.

Aidinger odasomplyogott a hátam mögé s oldalba figyelmeztette, hogy:

— Csinyájon má maga is valamit!

— Háp-háp-háp! — Feleltem neki vissza, s mivel azt akartam mondani, hogy: „Melyiket parancsolja nagyságos uram?”

A nagyságos pedig, mikor ezt a kínai beszédet megértette, úgy huppantott hátra, hogy abba beleszámítottam az ő összes bosszuját, s mivel ő, mint Pécs város polgármestere nekem, mint szélsőbali újságírónak tartozott.

Most én és Aidinger sokáig sokáig kvittek vagyunk — nagyon sokáig!

Kedden reggel tökéletesen vert sereg voltunk s legfőbb ideje volt haza felé fordítanunk a rudat.

A vasuti állomáshoz megint kikisért Egernek a fele s mi elérékenytülve bucsuztunk el a derék egriektől.

Elkeseredésünkben odamentünk ahhoz az ismert kis masinához a vonat elejére, körülfigyeltük s ingerkedni kezdünk vele.

— No híres, most akadaj el!

— Ugye, most nem mernél berekedni?

— Bezzeg most el tudsz velünk indulni!

Azt hittük, ennyi becsmérésre megköti magát s azért sem indul el; de bizony elindult. Indulás előtt elénekeltük a jeligenket. Micsoda jelige volt az! Mint az a kintorna, a melyeknek a sípládájából kilopták a sípok felét s a szusz csak a meglevő sípokon át hangot, az úres lyukon meg csak pöfög: — úgy szólt a mi jeligenk is.

Lehet, hogy ettől indult meg a kis kávédaráló, mely visszatartatlanul vitt bennünket Fűzes-Abony felé. Sokáig néztünk ki a kupé ablakán, mindaddig, a míg az állomás, a város s annak legmagasabb tornyának aranyozott keresztje is végleg el nem tűnt a látóhatár szürke ködébe.

Aztán gondolatainkkal kezdünk foglalkozni, magunkba mélyedve meredtünk az előttünk elkarikázó tarlókra.

Hegedüs törte meg a csendet, a szomszéd kupéból kiáltozva át hozzám:

— Mit csinálsz Lajcsi?

— Vigyázok Mihálovicsra, meg a — hangjára. Hápogtam neki szárnyaszegett hangon.

Fűzes-Abonyban ketté vált az ut. A dalárok nagy része Tátra-Fütre zarándokolt, mi meg néhányan, Aidinger elnökkel egyenesen Budapest Pécsnek fordítottuk a rudat. Közülünk is lemaradt egynéhány hol itt, hol ott s Pécssett csak heven szálltunk ki a „30 nemes” közt. Mi bizony nem fujtuk már el a jeligét, hanem suonyogtunk haza felé, ki-ki az ő kedves családjához, a hol mégis csak jobb, mint bárhol a világon!

KÖZGAZDASÁG.

A flloxerás szőlőknek a gyéritő eljárás útján való fűntartásához szükséges szénkéng, fecskendő készülékek és szénkéng-tartányok mily módon való beszerzéséről.

(Folyt. az vége.)

IV.

Megrendelési határidők.

Tudvalevő dolog az, amire az érdekeltek az említett kezelési utasításban is figyelmeztetve vannak, s amire e helyt újból fölhevítik figyelmük: hogy a szénkénggel való gyéritő eljárást az évnek három szakában lehet sikerrel keresztülvinni; és pedig:

a) a tavaszi gyéritést — a föld fagyjának fölegedése után — a szőlő nedvkeresésének megindulása előtt; tehát március hó folytatán, az időjárási viszonyok szerint körülbelül április közepéig;

b) olyan időjárási viszonyok közt, melyek esetleg a tavaszi gyéritést keresztülvételét akadályozzák; vagy olyan nyirkos és kötött agyag talajokban, melyek öszkor és tavaszkor nem bírnak eléggé kiszikkadni; a nyári gyéritést a szőlő elvirágzása után — június hó második felében és július hóban lehet sikerrel keresztülvinni; végül

c) a harmadik gyéritési időszak az ősz, vagyis a szeptember utáni idő, mielőtt a fagyok beállanak, tehát október és november hónapok.

Azoknak, a kik állami, vagy bizományi raktárból szénkénget kívánnak nyerni, vonatkozó megrendeléseiket — hogy azok figyelembe vehetők legyenek — legalább két hónappal azon gyéritési időszak beálta előtt, a mely időszakban az eljárást keresztülvinni óhajtják, az illető raktárkezelőséghez kell juttatniok; és pedig

a) a ki a tavaszi, tehát márciusi gyéritésre kíván szénkénget nyerni: legkésőbb január hó 1-ig;

b) a ki a nyári, tehát júniusi gyéritésre kívánja a szénkénget: legkésőbb ápril 1-ig; és

c) a ki öszkor akar gyériteni: legkésőbb augusztus 1-ig az időre kivételesen szeptember hó 10-ig (az illető raktárkezelőséghez kell, hogy juttassa vonatkozó megrendelését, egy a szénkéngre, valamint az eszközökre és tartányokra nézve is.

A jelzett határidőig beérkezett megrendelések foganatosításához szükséges szénkénggel, tartányokkal és eszközökkel a raktárak az illető gyéritési időszak beálltaig föl fognak szereltetni, úgy, hogy ezen megrendeléseket kellő időben foganatosítsassák.

A határidőn túl beérkezett megrendelések azonban csak annyiban fognak figyelembe vétetni, a mennyiben azt az idején érkezett megrendelések foganatosítása után netalán szabad rendelkezésre maradó készletek megegedik.

V.

Szénkéng-tartányok.

A szénkéng szállítására jelenleg háromféle tartányok vannak használatban, és pedig:

1. a mintegy 500 kgm. és

2. a mintegy 100 kgm. űrtartalmu vashordók, továbbá

3. az újban használatbavett — 25 kg. űrtartalmú — csavarral elzárható czink-bádóg tartányok.

1. Az I alattiak első sorban lehetőleg a szénkénggyár és a raktárak közti forgalom ellátására lévén hivatottak: amennyire lehetséges, kerüldendő lesz az, hogy a nagyobb tartányok a magán megrendelések foganatosítása céljából vétesseken igénybe.

2. A raktárból aránylag a távolabbi vidékekre irányuló vasuti szállításokra alkalmazsabbak az I mm. űrtartalmu kisebb vashordók. Míután azonban ilyenek e ministeriumnak aránylag korlátolt számban állanak rendelkezésére, s így azokat nagyobb számban hosszabb időre ki nem kölcsönözheti egyes birtokosoknak, ha nem akarja, hogy az egész forgalomban főnnakadás álljon be: kívánatos, hogy azok a birtokosok, a kik aránylag nagyobb mennyiségben akarnak szénkénget készletben tartani, az e célra szükséges hordókat a ministeriumtól az eredeti beszerzési áron megvásárolják.

Ilyen vastartányokból ez időszert rendelekésre all:

a) 100 darab poroszországi (Lanrahlthei gyártmány); áruk a zsolnai állomáson átadva 27 forint; (ezeket tartják eddig a legjobbaknak, minthogy mincsenek szégesseleg);

b) 1200 darab franciaországi, ezeknek ára az állami vagy bizományi raktárakban átadva, darabonként 17 forint. Ezek eddig jó szerkezetűnek fogva jól használhatóknak bizonyultak; és végül

c) 100 darab hazai gyártmány, melyeknek ára darabonként 15 $\frac{1}{2}$ forint; ezeknél eddig az a hátrány találtott, hogy a szénkéng-tartányok által igényelt 10 legkörü nyomást nem állják ki.

3. Míután a szőlőkben — különösen meredekbe fekvésű helyeken — még ezen kisebb vastartányok használata is gyakorlati nehézségekkel van egybekötve: a szénkéng könnyebb kezelhetése céljából készített a ministerium kisebb, 25 kg. űrtartalmú bádóg-tartányokat, olyan kosarakban elhelyezve, melyek egyrészt a vasuton és kocsin való szállítását a tartányokat a sértléstől megóvják és másrészt lehetővé teszik, hogy a szénkénggel töltött tartányokat a kosárra ósított kötel segítségével egy-egy munkás hátára emelve, a legmeredekebb helyekre is könnyen elvihesse.

Egy másik, nem kevésbé figyelembe veendő előnyök ezen kis tartányoknak az, hogy a ministerium által igen mérsékelt áron — kosarasolt egyútt darabonként 2 forint 75 kron — beszáttatnak a közönség rendelkezésére; és így ezen tartányokat mindenki nagyobb megterhelés nélkül beszerezheti.

Igen kívánatos, hogy azok a szőlőbirtokosok, a kik szőlőiket állandóan gyéritetni akarják, néhány ilyen tartányt saját számlájukra szerezzenek, hogy ily módon az igényelt szénkénget a legközelebbi raktárból saját tartányikban hozatva, azt a tetszés szerinti időben használhassák föl — nem lévén a tartányok záros határidő alatti visszaszolgáltatására kötelezve; s e mellett még a vasuton is — a tetemesen könnyebb tartányokban szállított szénkéngért aránylag kevesebb szállítási díjat fizetnek. Annak pedig, a ki állami tartányban — vashordóban — hozatja a szénkénget, szintén módjában áll a hordóban a gyérités befejezte után netalán visszaszamaradt anyagot saját kis tartányába átirítve, az állami hordót a 3 havi határidőn belül visszaszolgáltatni.

A kik ilyen tartányokat óhajtanak szerezni, vonatkozó megrendeléseiket a legközelebb eső raktárkezelőséghez intézhetik. E tartányok megrendelésére nézve ugyanazon határidők érvényesek, mint a szénkéng rendelésre (I. IV. pont a) b) c).

VI.

Kölcsönvett állami tartányok visszaszolgáltatása.

Mindaz, a ki nem saját tulajdonát képező, hanem állami tartányban vásárol szénkénget, tértvényt állít ki a raktárkezelőnek azon köl-

csönnyert tartányokról, melyekben a szénkéneget átveszi és kötelezettséget vállal arra nézve, hogy a tartányt azonnal a gyérités befejezte után, de mindenesetre legkésőbbben az átvételtől számított három hónap lejártaival, teljesen jó állapotban, bermentve visszaküldi azon raktárba, mely a szénkéneget kiszolgáltatta; egyszerűs mind kötelezi magát az üres tartányok a raktárból a gyárba való visszazállításával járó költségeket is megtéríteni.

A ki ezen kötelezettségének eleget nem tesz:

a) mindaddig, míg a tartányt vissza nem küldte — további megrendelésének figyelembe vételére nem számíthat;

b) az átvételtől számított három havi határidő lejárta után olyannak tekintetik, mint aki az addig vissza nem küldött tartányokat megvásárolta, s emélfogva a raktár — az ő költségére — a visszatartotthoz hasonló új tartányokat szerez be, melyek ára tőle bezedetik; és pedig: az 500 kgos tartányok ára fejében 50 frt, az egy méterűzésés és a 25 kgos tartányokért pedig a jelen hirdetés V. 2. a) b) c) és V. 3. pontja alatt megállapított összegek;

c) Amennyiben a kölcsönvett tartány sérült állapotban küldetnek vissza: az illető raktárkezelőség a tartányt az érdekelt fél költségére kijavíttatja.

VII.

Bizományi raktárak föllállítása.

Fölvihatik végül az érdekeltek figyelmébe arra, hogy a jelen hirdetés III. pontja alatt jelzettekhez hasonló bizományi raktárak föllállítását a ministerium mindazon érdekelt borvidékeken engedélyezni hajlandó, melynek közelében még ilyen raktár nem létesített; és ahol a fölláttandó raktár kezelésére akár valamely hatóság, akár pedig az illető vidék védekezési szövetezete, avagy gazdasági, vagy borászati egyesülete vállalkozni hajlandó; akkört, hogy — anyagi felelősséget vállalva a bizományba nyrendő eszközök és anyagok értékeért — egyszerűs mind kötelezi magát arra, hogy a raktárt a ministerium által előírandó elszámolási módokatok mellett fogja kezelteni.

Budapestben, 1890. évi augusztus hó 16-án.

Földmívelésügyi m. kir. ministerium.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Szagtelen és nyomban
10 méterhez
1 kité.
Ára 1 frt 50 kr.

Fed
bármily előbbi
festést.

Christoph Ferencz
SZOBAPALLÓ-FENYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a március alatti használatának, mivel a kellenetlen szag és a laza, ragadó szénke, mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, eltérítetik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végzeheti a mázolást. A palló nedves tárgyakkal felülíthető, anélkül, hogy elveztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk.
sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fölé be a pallót a egyuttal fényt is ad. Beért egyaránt alkalmasabb régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden főtöt, korábbi mázolást stb; van azonban

tiszta fénylakk (színezetlen)
új pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre a olajfestékek mar bemutott egészen új pallókra való. Csak fényt ad, emélfogva nem fűd el a famozást.

Festécsomag, körülbelül 35 négyzet méter. (Két köbfelegységű szobára való) 5 frt. 50 kr., vagy 9/10 márká.

A követlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. A bevásárlási listák, prospectusok ingyen és bermentve küldetnek. A bevásárlási listák 100 vizgányi a cégre, a gyári jegyre, mivel azt a több mint 150 éve létező gyármunka sokféle utazoznak és hamisítják, s sokkal rosszabb, a gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferencz,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Egyedüli árusítási i. c. c. Kőszl János-nál.

Új találmányok

szabadalmaztatnak minden
államban

Benedek Lajos és Társai

szabadalmi irodája által

Budapestben,

Muzeum-körut 10. szám.

A nagym. Ministerium által

a föltalálók bizalmába ajánlva.

Evenként 500-nál több szabadalmat
eszközöl ki.

Arczképek.

Fénykép vagy természet utáni
rajzok és festmények

elkészítésére bármily nagyságban
vállalkozik

HOLLÓ ZSIGMOND,

akad. festész.

Megrendelések Bazár-épület I. emeleti műtermében és **Pacher E. üzletében** eszközölhetők.

SZABADALMAT

új találmányokra

eszközöl bármily államban, továbbá elvállalja azok fenntartását, védelmét és értékesítését.

RÉTHY JÁNOS

nemzetközi mérnöki- és szabadalmi irodája
Budapest, Erzsébetkörut 14.

Ugyanott védjegyek belajstromoztatnak.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses figyelmébe ajánlani

fogtechnikai műtermem

a hol **egyes fogak és egész fogsorok arany, platina és kautsuk** foglaltványul és **legújabb szerkezet szerint** elkészítetek.

Nemkülönbön ajánlom magamat

fogak blombirozására

valamint minden e szakmába vágó műveletek elvégzésére.

Teljes tisztelettel

Girardi József,
fog technikus.

Pécsen, Apáca-utca 19. sz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

309.

vr. 1890. sz.

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvényzikk 102-ik §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a mohácsi kir. járás-bíróság 2737. és 2784/1889. szamu végzése által Krausz Ignác és Pacher Ede pécsi lakosok végrehajtók javára Wybrál Ignác és neje pécsi lakosok ellen 697 frt 77 kr. és 110 frt 60 kr. tőke, ennek 6 % kamatai és eddig összesen 50 frt 29 kr. költség követeles erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság letoglalt és 1192 frt 60 kr-ra becsült hordók, kádak, szőlőprés, szobator stb-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 4827/1890. sz. kiküldött rendelő végzés folytán a helyszínén, vagy **Babarezon** vegr. szenedettek volt préház **évi pinczükben** leendő eszközésére **1890-ik évi szeptember hó 15-ik napján** d. e. 10 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutelt ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Mohácsen, 1890-ik évi augusztus 31-ik napján.

Schneider Ede,
kir. bírósági végrehajtó.

ZELESNY KÁROLY

Ó cs. és kir. Fensége József főherczeg udvari fényképésze.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ezzel tiszteletteljesen tudomására hozni, hogy **Pécsen, a Király-utczában, a dr. Schwarcz-féle ház kertjében** a látogatók kényelmére a legfokozottabb igényeknek is megfelelő

második

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERMET

nyitottan.

Az újabb kori fényképészeti vivmányok figyelembe vételével épített s épp oly díszesen berendezett műteremben a felvételek tetszészerinti nagyságban a délelőtti és délutáni órákban eszközöltetnek s a képeknek kifogástalan kidolgozásáért és kiállításáért — lehetőleg olcsó árak mellett — kezeskedik alulirt.

A műteremnek két utczárol van bejárója és pedig a Király-utczáról (dr. Schwarcz-féle ház) 14. szám és az Óposta-utczáról 17. sz. alatt.

Felvételek — még borús időben is — nemcsak hetköznapokon, hanem vasár- és ünnepnapokon is eszközöltetnek, mindenkor d. e. 8 óratól esté 6 óráig. — **Péntek napon délután** azonban — a vasárnap munkaszünet helyett — a műterem zárva van.

Szamos pártfogásért és látogatásért eszedik

ZELESNY KÁROLY,
udvari fényképész.

GEBAUER TIVADAR b. sz. lőrinczi vas és fűszer üzletében **két jó házból való fu**

tanonczu

azonnal fölvetetik.

2675.

tkv. 1890. sz.

Árverési hirdetmény.

A siklósi kir. bíróság mint teleggönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyám-pénztára végrehajthatónak Ambrusz János nagyfalui lakós végrehajthatást szenvedő elleni 145 frt 07 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a siklósi kir. bíróság területén levő a nagyfalui határban fekvő a nagyfalui 386. sz. tjkvben felvett 92. sz. ház és udvarra 400 frt, ugyanott felvett 220. hrszsz. kertre pedig az árverést 58 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi október hó 4-ik napján d. e. 10 óraker Nagyfalui község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsarának 10 százalékát vagyis 40 forint és 5 forint 80 krajczart készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § ában foglalt s jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a baupénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kelt a siklósi kir. járásbírósg mint teleggönyvi hatóságnál 1890. évi június hó 13-ik napján

Kis Géza,
kir. ajárásbíró.

Mindenemü vizi betegség
és annak utóbajai ellen nyomint: sárgaság, bél- és hólyag-katarus, lélegzési nehézség, májhaj stb. ellen legjobb gyógyszer a hírneves

Hydropsin
(orvosok által ajánlva)

Grobstein Sée-gyógyszertárában
Gmunden-gyógyfürdőben,
Felső Ausztriában

egy palackznak ára használati utasítással együtt
1 frt, csomagolva 1 frt 20 kr.

Freund és Társa Mohács
fűszer- és csemege-üzletben

egy fiatal segéd
(keresztény) felvetetik. Ajánlatok arcképpel kéretnek.

11566. sz.
1890.

Árverési hirdetmény.

A tekintetes városi tanács fenti szám alatt kelt határozata alapján ezennel közhírré teszem, miként

a vidékről kimérés végett behozott borok után gyakorlandó vámszedési jog

f. évi október hó 1-től kezdve három egymásután következő évre 8020 frt és 30 darab cs. és királyi arany mint évi bér kikialtása mellett hivatalos helyiségemben (városház II. emelet 33. ajtó) e hó 11-én délelőtt 10 óraker tartandó nyilvános szóbeli árverés és zárt ajánlati tárgyalás utján fog bérbe adadni.

Miért is felhívom a bereni szándékozókat, miként a kikialtási ár 10 százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb e hó 10-én délután 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, avagy azzal ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek nálam a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor betekintni ökök.

Pécsett, 1890. évi szeptember hó 1-én.

Jilly Alajos,
városi tanácsnok.

Árak a legjutányosabbak.

IVIČ ANTAL
merleges es suly gyáros PÉCSÉLT. Wessau-Gewicht FABRIKANT in Fünfkirchen.

ELISMERŐ OKLEVÉL
a baranya-megyei gazd. egyesület a mezőgazdasági kiállításra 1890.

Az Érdem elismerésül a baranya-megyei gazdasági egyesület 1874.

VENESS BARANYA-MEGYE
SZÉKESFEHÉRVÁRI MEGYERŐMÉRŐKÉPZŐ ÉS JAVÍTÓ ÜZEM 1879.

Főutca 39 szám
Hauptgasse N. 39

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Pécsett, fő-utca 37. sz.

Nagy választéku raktár különféle **mérlegek és sulyokból**, különösen figyelemre méltók a

tizedes skála-mértékek kettős skálával

melyekkel sulyok nélkül a legnehezebb tárgyak megmérhetők és egyszerű szerkezetük egy ole-óságukért igen czélszerűeknek bizonyultak.

Továbbá a hazai ipar által eddig **förlmulhatatlan, és kitünősége miatt többször kitüntetett**

egyes és kettős

borsajtó, 2 vashenger és lendkerekü szőlőmalom

gyártmányai nagy választékban s minden nagyságban a legjutányosabb árért kaphatók.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy mintán az egerághi templom dísz festésével elkészültem és ott, ugy mind a bakóczyai, kakasdi, hirdi és szegárdi, valamint a pécsi budai-külvárosi plébánia-templom stb. dísz-festésével is a legnagyobb elismerésben részesültem: valamint a

czég és szobafestés

terén is ugyan azon érdemeket szerevez, jó színérzékem és munkám tiszta kivitele és tartósága által e czéltől üzletemet ugy rendeztem be, hogy e téren bármí hasonlúzzel előnyösen versenyezhetek annál is inkább, minthogy a legelső bécsi, berlini, stutgarti és párisi tanárok által készített szobaplafond és fali mintáit francia és német stílusban nagy választékban beszereztem, mely által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legegyszerűbb szobafestéstől a legdíszesebb munkáig minden igényeknek megfelelethelek.

Templom festéseket, mint eddig is elvállalok.

A n. t. közönség becses pártfogását kérve, melyet kiérdemelni mindenkör főttörékvésem leend, maradok mely tisztelettel

Vadász Béla,
dísz-festő.

Pécssett, József-utca 5. sz.

Üzlet-eladás.

Egy 36 éven át vezetett legjobb forgalomban levő
lakatos- és toronyórás-üzlet

előnyös feltételek mellett olcsón eladatik, Pécssett Mária-
utca 34. sz.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner
szabadalmazott)

facsarógépeket,
ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgású,

legjobb védelem

áradás ellen,

patkányokellen,

csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban.

szabályozható
töltő-kályhákat,

Caloriférest,

központi fűtéseket,

szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Egyedüli raktár férfi kalapokban Plesz Wilhelm

Üzlet-megnyitás!

Van szerencsénk a helybeli mint vidéki közönség b. tudására adni, hogy helyben, **Király- (fő-) utca Hattyu épületben** egy

**kézimunka-, rövidáru-, női és férfi divat-
áru-üzletet**

nyitottunk. — Ismerve a helybeli közönség igényeit, arra törekedtünk, hogy olcsó árakat is hozzunk, melyeket a n. é. közönség eddig a fővárosból hozatott.

Dísz választékban mindenmí kész kézi munkák, valamint kézi munka kellékek, mindenféle bozza valók, a. m. himző és kötő pamutok, selymek s még eddig itt nem ismert

mosható himző selymek

melyeknek szintartóságáért kezességét vállalunk.

Nagy választék rövidárúrukban, azonnali szalagok, csipkék, Crépe de Chine, menyasszonyi fátlyok, mint arcfátyolok, virágok és fejdzisek.

Pichler Antal-féle vadász-kalapok.

Egyedüli raktár angol férfi kalapokban.

cs. és kir. udvari szállító gyárából Bécsben.

Legújabb ruha-díszek,

Erzsébet-válffűzők.

Férfi, női és gyermek-fehérneműek.

Francia szabásu nyakkendők.

Esőernyők, sétabotok, bel- és külföldi férfi- és gyermekkalapok, valódi prágai (fordi) bórkesztyűk, mindenmí illatszerek, mindennemű hárnyák, tricót női kabátok, léány- s hu tricót-dítyók, Iskola és kézi táskák, legyezők.

Dú s választék.

Végre biztosítjuk a n. é. közönséget, hogy főttörékvésünk mindig oda fog irányulni, hogy t. vevőink becses bizalmát úgy versenyes árak, mint pontos kiszolgálás által kiérdemeljük és fentartjuk.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközünk.

Mintákat bérmentve küldünk.

Kiváló tisztelettel

Roth és Rosenthal.